

Irmantas Beržinis: Yra žmonių, kurie labai stengiasi prie Biblijos eilučių dar kažką pridėti, nors kartais Dievas neduoda galimybės žinoti. Jeigu Dievas nedavė, tai su tuo ir turėtume susitaikyti. Biblijoje nėra visų atsakymų į klausimus, kurie kyla žmonėms. Dievas kalba apie atgailą, skatina žmogų atgailauti. Pagrindinis tikslas – žmogaus priartėjimas prie Dievo. Gal mes ir nepildome tuščių vietų tarp eilučių, bet esu pastebėjęs štai tokį dalyką: ką tik įtikėję žmonės uoliai skaito Raštą, jie labai daug sužino. Susitinka su kitais ką tik įtikėjusiais ir vienas kitam įrodinėja suprastas tiesas. Jie sako: „Aš tą ir tą žinau iš Rašto, o tu to nežinai“. Atrodo, kad svarbiausias dalykas yra žinojimas.

Jeigu mes neturime teisingų žinių, galime suklypti, pasielgti netinkamai. Žinios yra reikalingos, bet norėdami prikaupti žinių, pakliūname į pavojų nuklysti nuo pagrindinio tikslo.

1 Timotiejui 1,1-7: „*Paulius, Jėzaus Kristaus apaštalas, Dievo, mūsų Gelbėtojo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų vilties, paliepimu, - Timotiejui, tikram sūnui tikėjime: malonė, gailėstingumas ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties! Dar keliaudami į Makedoniją, aš prašiau tave pasilikti Efeze, kad įsakytum kai kuriems, jog jie nemokytų kitaip, nekreiptų dėmesio į pasakas ir į begalines giminystės eiles, kurios veikia sukelia ginčus negu dievišką ugdymą, esantį tikėjime. Įsakymo tikslas yra meilė iš tyros širdies, geros sąžinės ir nuoširdaus tikėjimo. Kai kurie, nuklydę nuo šių dalykų, paskendo tuščiuose plepaluose. Jie norėtų būti įstatymo mokytojais, bet nesupranta nei ką kalba, nei ką tvirtina.*“

Parodyta problema, kad žmonės kreipia dėmesį į pasakas ir giminystės eiles, o pameta svarbius dalykus. Atkreipkite dėmesį į 5 eilutę.

Žinios reikalingos tam, kad aš žinočiau, kaip reikia elgtis praktikoje. Jeigu aš neketinu tas žinias pritaikyti gyvenime, tai gal geriau neapkrauti savęs bereikalinga informacija, nes ji man nereikalinga. Rašto skaitymas, žinių kaupimas neturi jokios reikšmės, jeigu to nepritaikome. Pavyzdys: žmogus baigė mokslus. Penkis metus mokėsi, kad įsigytų specialybę. Jeigu jis neketina pritaikyti įgytų žinių savo darbe, tai reiškia, jog tas asmuo prarado laiką, finansinius išteklius. Gautos žinios yra trumpalaikės. Jos gali pasenti, tapti praktikoje nepritaikomos. Mokyti vien tam, kad mokyti, neefektyvu. Jei mokausi, turiu turėti tikslą, gautas žinias pritaikyti. Taip, mokslas atveria daugiau galimybių, bet mums būtina tomis galimybėmis pasinaudoti.

Manau galėtume rasti savo aplinkoje pažįstamų baigusius mokslus, bet ilgą laiką nedirbo toje srityje. Jie ateina pas darbdavį ir nori dirbti, bet darbdavys nepriima. Klausia: „Kiek metų dirbote pagal pasirinktą specialybę?“ O žmogus priverstas atsakyti: „Seniai ir labai trumpai.“ Kiekvienas supranta, kad po kurio laiko įgytos žinios, bet nepritaikytos praktikoje, yra bevertės.

Kartais tikintysis, kuris gilinasi į Rašto plonybes, savo asmeniniame gyvenime negali parodyti gerų vaisių: nepadaugėjo ramybės, nepagerėjo santykiai su šeimos nariais, su artimaisiais. Kada įsigilinama į Rašto eilučių kaupimą, kurios nepritaikomos, tuomet krikščionio gyvenime nebus pokyčių. Kartais šeimose kyla dideli kivičiai, nėra ramybės, o asmuo Rašto eilučių žino daug. Kas iš to jo žinojimo? Geriau žinoti kelias Rašto eilutes ir jas pritaikyti šeimoje. Taip bus pasiekta didesnė nauda. Nepasiduokite tušties plepalams.

Kai kuria prasme Šventojo Rašto žinojimas gali būti pavojingas. Aš nenoriu pasakyti: „Broliai ir seserys, raginu jus neskaityti Rašto.“ Kaip Viešpats žiūri į žinojimą ir kaip Jis žiūri į elgesį? Luko 12,41-48: „*Tada Petras paklausė: „Viešpatie, ar šį palyginimą sakai tik mums, ar visiems?“ Viešpats atsakė: „Kas yra tas, ištikimas ir sumanus ūkvedys, kurį šeimininkas paskirs vadovauti šeimynai ir deramu laiku duoti jiems skirtą maisto dalį? Palaimintas tarnas, kurį sugrįžęs šeimininkas ras taip darantį. Sakau jums tiesą: jis paskirs jį valdyti visų savo turtų. Bet jeigu anas tarnas tartų savo širdyje: „Mano šeimininkas neskuba grįžti“, ir imtų mušti tarnus bei tarnaites, valgyti, gerti ir girtuokliauti, tai to tarno šeimininkas sugrįš tą dieną, kai jis nelaukia, ir tą valandą, kurią jis nesitiki. Jis perkirs jį pusiau ir paskirs jam dalį su neištikimaisiais. Tarnas, kuris žino savo šeimininko valią, bet nėra pasiruošęs ir pagal jo valią nedaro, bus smarkiai nuplaktas. O kuris nežino ir baustinai elgiasi, bus mažai plakamas. Iš kiekvieno, kuriam daug duota, bus daug pareikalauta, ir kam daug patikėta, iš to bus daug ir išieškota“.*

Palaiminti tie tarnai, kurie neužmiega ir laukia sugrįžtančio šeimininko. Skaudžios eilutės. Jeigu žinau, ko Dievas iš manęs nori, bet to nedarau, būsiu nubaustas. Dievas žinančiam neleidžia jaustis patogiai. Jis yra griežtas.

Perskaityk 48 eilutę, galime pagalvoti: „Man reikia mažiau žinoti ir tuomet būsiu mažai plakamas.“ Kas nori būti plakamas? Manau nei vienas iš mūsų. Žmogiškai galvojant, turėčiau būtent taip elgtis.

Kai skaitome Raštą, klausiamo savęs: „Ką man daryti?“

Mes atsakome už tai, ką žinome.

Ką daryti, kad aš nebūčiau baudžiamas? 43 eil. kalba apie Dievo palaiminimą, jei būsimе ištikimi: įvertinimas, pagyrimas, paguoda, ramybė. Dar daugeliu dalykų Dievas gali ištikimam tarnui atsilyginti.

44 eil. kalbama, kad Dievas tą tarną paskirs valdyti visų Jo turtų. Kalba apie turtą visiems žmonėms yra suprantama.

Biblijoje randame daug vietų, kuriose paminėti daug žinantys Rašto žinovai ir fariziejai. Žmonės nebus barami: „Kodėl tu nežinojai?“ Bus barami: „Kodėl tu nedarei?“ Žinojo, bet nedarė.

Darymas yra svarbiau už žinojimą.

Ką Dievas man patikėjo? Ką aš turiu? Mes negalime sakyti: „Nieko aš neturiu. Nieko Dievas man nepatikėjo“. Ką mes esame gavę? Išgelbėjimą. Kaip jį gavome? Kažkas paskelbė, kaip jį galime gauti. Mes ta žinia pasinaudojome. Esame gavę Evangelijos žinią. Ką turime toliau daryti? Atnešti ją artimiesiems, draugams, bendradarbiams.

Mes gavome Šventąją Dvasią, kuri per mus veikia. Žinome, kad esame gavę dvasines dovanas. Jas turime naudoti pagal paskirtį kitų labui, negalime jų „užkasti“. Prisiminkime: „Kam daug duota, bus daug pareikalauta.“

Tarnavimas bažnyčioje yra galimybė. Mes vienas kitam turime patarnauti, o ne tik ateiti į bažnyčią. Tarnavimo privilegija turėtų naudotis visi nariai. Paskaitykime apie dar vieną Dievo paliepimą: Jono 15,17: „Aš jums tai įsakau: mylėkite vienas kitą!“

Kaip turėtume tai padaryti, reikalingos žinios, o po to tas žinias reikia pritaikyti praktikoje. Kaip aš galiu mylėti kitus? Kaip tą parodyti, kad nebūtų vien žodžiai?

1 laiške korintiečiams 13 skyriuje parašyta, kas yra meilė, kokia ji. Jeigu kitą myliu tokia meile, tada bendravimas su kitu asmeniu atitiks Raštą. Jeigu kažkam iš mūsų pasiseka, o tu dėl to džiaugiesi – gerai darai. Gal kitas turi gerą mintį – džiaukimės. Nesiekime būti aukštesniais už kitus. Kartais mes pavydime kitam, o to neturėtų būti.

Apaštalas Paulius rašė laiške Galatijos bažnyčios nariams 5 skyriuje, kad jie vienas kitą kremta. Jie žinojo daug dalykų, kaip ir mes galime žinoti, bet krimto vienas kitą. Galime žinoti

Rašto eilutes, kaip idealiai susitvarkyti šeimos gyvenimą, bet šeimoje įvyks griuvimas. Gali žinoti, kaip reikia teisingai skelbti Evangeliją, bet nė vienas iš artimųjų negirdės, kol tai bus vien žinios, o ne vykdymas. Galime žinoti, kaip artimui padėti, bet to nedaryti - kas iš to žinojimo? Daug žinių be praktikos sukelia išdidumą, kas sustabdo mūsų dvasinį augimą.

1 Kor 8,1b: „*Pažinimas išpučia, bet meilė ugdo*“.

Šiandien norėjau atkreipti dėmesį, kad ne tiek žinios yra svarbios, kiek svarbu turimas žinias taikyti praktikoje. Gali žmogus, nors ir nebaigęs Biblijos mokyklos, elgtis pagal Raštą. Kas geriau: mažai žinoti, bet teisingai elgtis, ar žinoti daug, bet nesielgti taip, kaip Dievui patinka. Kas Dievo akyse bus vertesnis?

Man ir pačiam šis pamokslas yra svarbus, nes turiu daug žinių apie Evangelijos skelbimą, apie tarpusavio bendravimą. Iš manęs bus daug pareikalauta. Jeigu bažnyčioje yra nariai, kurie nebenori jais būti, iš manęs bus pareikalauta ataskaitos: ką aš dariau, kad jie neatsidurtų toje vietoje, kur dabar stovi?

Rašte svariai aiškinama apie tai, jog reikia ne tik žinoti Dievo tiesas, bet dar svarbiau jas vykdyti.

Irmantas Beržinis, Marijampolės baptistų bažnyčios pastorius

2011-02-06, Marijampolė